

den såkaldte 600.000-kroners-regel. Jeg er overbevist om, at vi ved at fortsætte med en uændret videreførelse af overvågningssystemet faktisk på dette område sikrer en god og hensigtsmæssig måde at følge udviklingen på her i 2005 og 2006.

Jeg skal sige til især SF's ordfører, at kommunalreformen på ingen måde er udtryk for noget eksperiment, tværtimod ligger der grundige og meget bevidste overvejelser bag de initiativer, regeringen har taget med kommunalreformen, gående på, at vi gerne vil sikre en mere effektiv og en mere hensigtsmæssig offentlig sektor. Jeg synes, det er ubegribeligt, at bl.a. SF ikke kan se det hensigtsmæssige i, at der nu er én myndighed, der får ansvaret på det sociale område.

Hele ideen i, at det er kommunerne, der får ansvaret på det sociale område i forhold til borgeren, går jo ud på at skabe et mere enkelt system, få klarhed over de forpligtelser, der er, og undgå, at borgeren bliver kastebold mellem myndigheder, der strides om ansvaret. Så jeg ser som socialminister virkelig frem til, at kommunalreformen kan træde i kraft.

De mange ord fra hr. Villy Søvnald er måske i virkeligheden bare udtryk for en vis irritation over, at der nu er en VK-regering, der tager de udsattes og de svageste gruppers problemer meget alvorligt og faktisk har taget en lang række initiativer for at forbedre forholdene på mange områder.

Jeg vil også gerne kvittere for det positive forhandlingsforløb, vi netop har afsluttet i forbindelse med satspuljeforhandlingerne, hvor vi jo for 2005 faktisk har fordelt 382 mio. kr., bl.a. til en alkoholbehandlingsgaranti og en forstærket indsats for at nedbringe ventelister for børn til psykiatrisk behandling m.v.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg beder ministeren om at blive stående. Vi har tre, der vil komme med kommentarer til ministeren. Det er hr. Villy Søvnald, fru Sandy Brinck og fru Pia Boisen. Først hr. Villy Søvnald.

Kl. 11.35

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Socialministeren mente, min tale var udtryk for irritation, men sådan er det slet ikke. Når jeg står op om morgenen og har spist morgenmad og fået mit bad og sådan noget, så overvejer jeg, hvad jeg kan rose regeringen for i dag, og hvis jeg kommer i tanke om et, så gør jeg det helt

uden forbehold og med høj og klar røst. Men jeg medgiver, at det ikke sker så tit.

Men mit spørgsmål gik på: Når regeringen nu har haft grundige og bevidste overvejelser, som socialministeren sagde, hvor har regeringen så lagt snittet i statens medfinansiering af de dyre sociale sager? Det, jeg påpegede, var, at når kommunen får hele finansieringen i en sag med et meget handicappet menneske, der koster 800.000 kr., så er presset for at finde et discount-svar i forhold til vedkommende handicappede meget stort. Hvilken sikkerhed har vedkommende i socialministerens strukturreform?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg kan svare hr. Villy Søvnald, at vi er i fuld gang med at arbejde med tingene og finde ud af, hvor snittet skal være, så det er ikke afklaret på nuværende tidspunkt, men i løbet af denne måned når vi jo at blive færdige med lovforslagene og herunder overvejelserne om, hvordan og hvorledes en eventuel refusionsordning skal skrues sammen.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes egentlig, det er underligt, når ministeren siger, at hun har været inde i meget grundige og meget lange overvejelser, at hun ikke har forholdt sig til det mest centrale problem, nemlig at presset i de dyreste sociale sager bliver kolossalt.

Jeg vil så spørge: Betyder det, at ministeren siger, at hun medgiver, at der er et problem, nemlig det problem, at hvis kommunerne skal finansiere de dyre sociale sager hundrede procent, så risikerer man, at de får discountløsninger, så risikerer man, at presset for at spare penge i dyre handicapsager, i dyre børnesager bliver kolossalt? Vil ministeren medgive, at der er en voldsom risiko, hvis man bevæger sig derud, uden at der er en statslig medfinansiering i de dyre sager?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det er jo vigtigt at overveje de forskellige konsekvenser af kommunalreformen, og jeg tror, at det, at vi nu får nogle større kommuner, nogle mere robuste kommuner, har meget stor betydning i forhold til indsatsen også på det sociale område, hvor enkeltssager jo heller ikke vil dominere nær så meget som i mindre kommuner.